

Małgorzata Mogielnicka-Urban, Jan Dąbrowski

Maciejowice, woj. siedleckie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 85-86

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LEŚNO, gm.Brusy
woj.bydgoskie
Stanowisko 2

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badaniami kierował dr Krzysztof Walenta. Finansował Uniwersytet Łódzki. Ósmy sezon badań. Kompleks osadniczy z okresu rzymskiego i późnej epoki brązu.

Celem tego sezonu było rozpoznanie południowej części cmentarzyska kurhanowego rozmieszczonej na niewielkich eolicznych pagórkach. Wykopy usytuowano nieregularnie, dostosowując ich układ do sytuacji terenowej. Łącznie przebadano 132 m². Odkryto 2 uszkodzone groby ciałopalne kultury łużyckiej oraz fragment zniszczonego bruku. Materiał zabytkowy to ułamki ceramiki kultury łużyckiej, przepalone kości ludzkie i nieokreślony drucikowaty przedmiot brązowy.

Badania będą kontynuowane.

MACIEJOWICE
woj.siedleckie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultował doc.dr hab.Jan Dąbrowski. Finansowało BBiDZ w Siedlcach. Drugi sezon badań. Cmentarzysko grupy mazowieckiej-podlaskiej kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Przekopano ponad 140 m², eksplorując 143 obiekty: 126 grobów popielnicowych, 8 jamowych, 3 nieokreślone i 6 w postaci naczyń niezawierających kości, występujących na głębokości 14-92 cm. Zarysy jam uchwycono przy grobach popielnicowych /5/ i jamowych /7/. W 5 grobach jamowych wystąpiły drobne fragmenty ceramiki, w 4 okrzeski krzemienne, w 1 ślady brązu na kościach.

Wśród grobów popielnicowych 4 wyposażone były w przystawki ceramiczne, 27 w pojedyncze ozdoby brązowe /kółka, rurki, skręty/, 3 we fragmenty przedmiotów brązowych, 1 w bryłkę stopionego brązu, 1 w paciorek kościany, 30 w okrzeski krzemienne. W 10 stwierdzono ślady brązu na kościach. W 8 wypadkach współwystępowały zabytki metalowe i okrzeski, w 2 okrzeski i przystawki, w 1 skręt brązowy i przystawka. W 2 popielnicach wystąpiły drobne kamienie /w jednej razem z okrzeskiem/, a przy 2 innych umieszczone były przy otworze. W 4 wypadkach popielnice leżały na boku

otworem na wschód, a w 23 były nachylone w różnych kierunkach. Około 1/8 grobów popielnicowych była przykryta, najczęściej misą lub plackiem. W 6 stwierdzono resztki stosu, a w 23 znaczna część kości była zwęglona. Popielnica z grobu 109 pokryta jest pasmem rytych wzorów, w których części dopatrywać się można przedstawień figuralnych. Wśród naczyń niezawierających kości, występujących na ogół pojedynczo, znalazł się zespół złożony z 6 takich egzemplarzy.

W kilkunastu wypadkach groby nawarstwiają się lub uszkadzają pochówki wcześniej założone. Wyróżniono najwyższy poziom grobów /części dolne i przydatne popielnice/, niższy /grobby uszkodzone w górnej partii/ i najniższy /grobby z głębokości poniżej 30 cm/. Stwierdzono zarysowanie się skupisk grobów oraz uchwycono wschodnią granicę cmentarzyska.

Prace będą kontynuowane.

MACIEJOWICE
woj.siedleckie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultował doc.dr hab.Jan Dąbrowski. Finansowało BBiDZ w Siedlcach. Pierwszy sezon badań. Osada grupy mazowiecko-podlaskiej kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

W celu rozpoznania obiektu ograniczono się do wykopu sondażowego o powierzchni 20 m², usytuowanego tuż przy obrywie tarasu Okrzejki, w odległości ok. 89 m na północny zachód od cmentarzyska /stan.1/. Stwierdzono, że pod ziemią orną o miąższości ok. 20 cm z licznym materiałem zabytkowym wystąpił brązowy piasek o miąższości 16-20 cm i uboższym inwentarzu, a pod nim warstwa piasku brunatnego o miąższości 30-40 cm, z dość licznym materiałem, w której zarysowały się obiekty. Pod nią znajdował się żółty jałowy piasek calca, przecięty pokładem zbitego iżu, którego nie naruszały dna obiektów.

Wyeksplorowano 4 jamy i 2 ślady po słupach /w tym 1 podwójny/, występujące na głębokości 41-54 cm. Jamy były w przybliżeniu kolisty lub owalne, w przekroju nieckowate lub o płaskim dnie i skośnych ściankach, miąższości 26-59 cm, o wypełnisku ciemnoszarym, a inwentarze ich składały się z dość licznych fragmentów ceramiki, krzemieni i drobnych bryłek polepy. W dolnym poziomie obiektu 2, z czarnym, zbitym wypełniskiem, znaleziono ponadto kości zwierzęce i 2 nieokreślone przedmioty gliniane. Ślady po